

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 455

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 noiembrie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI			
27.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului.....	1	
13.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 22—30 noiembrie 1998.....	2	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
833.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice.....	2—12	
		834.	— Hotărâre privind aprobarea Protocolului de colaborare dintre Ministerul Educației Naționale din România și Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova pentru anul de învățământ 1998/1999, semnat la Chișinău la 20 iunie 1998 13
			Protocol de colaborare între Ministerul Educației Naționale din România și Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova pentru anul de învățământ 1998/1999 13—16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul art. 31 alin. (3) din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 9 decembrie 1996, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

— Domnul senator Pop Ioan-Sabin, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat, se include în componența Comisiei economice cuprinse în anexa nr. I în locul domnului senator Gavaliugov Cornel, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 16 noiembrie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
CRISTIAN DUMITRESCU

București, 16 noiembrie 1998.
Nr. 27.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****DECIZIE****privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 22—30 noiembrie 1998**

În conformitate cu prevederile art. 26 din Regulamentul Senatului,

Președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — În perioada absenței din țară a președintelui Senatului, 22—30 noiembrie 1998, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Mircea Ionescu-Quintus, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI

PETRE ROMAN

București, 21 noiembrie 1998.

Nr. 13.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Regulamentului de aplicare
a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice**

În temeiul art. 94 alin. 2 din Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Directorul general

al Oficiului de Stat pentru Invenții
și Mărci,

Gábor Varga

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Ministrul agriculturii și alimentației,

Dinu Gavrilescu

p. Ministrul cercetării și tehnologiei,

Mircea Pușcă,
secretar de stat

București, 19 noiembrie 1998.

Nr. 833.

REGULAMENT

de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Regula 1 – Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament se înțelege prin:
- lege* – Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice;
 - regulament* – Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998;
 - O.S.I.M.* – Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci;
 - BOPI* – Buletinul Oficial de Proprietate Industrială;
 - Registrul Național al Mărcilor* – colecția de date, administrată de O.S.I.M., conținând toate înregistrările cu privire la mărci înscrise atât pe suport de hârtie, cât și electronic;
 - OMPI* – Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale;
 - Clasificarea de la Nisa* – clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor, semnat la Nisa la 15 iunie 1957, așa cum a fost revizuit și modificat și pe care România l-a adoptat prin Legea nr. 3/1998 pentru aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internațională în domeniul proprietății industriale;
 - Clasificarea de la Viena* – clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Viena privind clasificarea internațională a elementelor figurative ale mărcilor, semnat la Viena la 12 iunie 1973, modificat la 1 octombrie 1985 și pe care România l-a adoptat prin Legea nr. 3/1998 privind aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internațională în domeniul proprietății industriale.

(2) Termenii și expresiile definite la art. 3 din lege au același înțeles în prezentul regulament.

Regula 2 – Aria de aplicare a legii

(1) Mărcile sunt protejate în România conform dispozițiilor legii și cu respectarea convențiilor, tratatelor și acordurilor la care România este parte.

(2) Legea este aplicabilă tuturor mărcilor individuale, colective sau de certificare constând în semne vizibile care se referă la produse și/sau servicii.

(3) Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România în conformitate cu legea și cu convențiile internaționale la care România este parte.

Regula 3 – Limba oficială

Cererile de înregistrare a mărcilor, orice alte cereri cu privire la mărcile depuse spre înregistrare sau înregistrate, precum și întreaga corespondență referitoare la acestea vor fi întocmite în limba română și vor fi depuse la O.S.I.M.

Regula 4 – Reprezentarea prin mandatar

(1) Solicitantul sau titularul unei mărci poate fi reprezentat în procedurile în fața O.S.I.M. printr-un mandatar, cu domiciliul sau cu sediul în România.

(2) Solicitantul sau titularul unei mărci, care nu are domiciliul sau sediul pe teritoriul României, va fi reprezentat în procedurile în fața O.S.I.M. printr-un mandatar.

(3) Desemnarea mandatarului se face printr-o comunicare scrisă la O.S.I.M., denumită procură și care poartă numele și semnătura solicitantului sau ale titularului mărcii, după caz.

(4) Procura se va putea referi la una sau la mai multe cereri de înregistrare ori mărci înregistrate sau la toate cererile de înregistrare ori la toate mărcile înregistrate, existente sau viitoare, ale persoanei care a dat mandatul.

(5) Când o procură generală a fost dată conform alin. (4), comunicarea la O.S.I.M. a unui exemplar din aceasta va fi suficientă, cu condiția ca mandatarul să indice în fiecare cerere ulterioară procura în baza căreia acționează.

(6) Orice act solicitat prin mandatar, cu privire la renunțarea la o cerere de înregistrare a unei mărci, de retragere a unei mărci, precum și orice cerere vizând un transfer de drepturi cu privire la o marcă vor putea fi făcute numai pe baza unui mandat special care să menționeze expres actul renunțării, retragerii ori al transmiterii.

(7) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a unei mărci este reprezentat prin mandatar, acesta poate semna cererea pe baza procurii date de solicitant. Dacă în termen de 3 luni de la depunerea cererii procura nu este prezentată la O.S.I.M., cererea nu va produce nici un efect și va fi respinsă.

(8) Când o corespondență referitoare la depozitul național reglementar al unei mărci sau la o marcă înregistrată este trimisă la O.S.I.M. de o persoană care se prezintă ca fiind mandatar, iar O.S.I.M. nu este până în acel moment în posesia unei procuri de reprezentare, O.S.I.M. va solicita ca transmiterea acestei procuri să se facă într-un termen de maximum 3 luni. În cazul necomunicării procurii în termenul acordat, corespondența rămâne fără efect, considerându-se că nu a fost primită de O.S.I.M., iar procedura va fi continuată cu solicitantul sau, după caz, cu titularul mărcii.

(9) Solicitantul sau titularul nu poate avea decât un mandatar. Dacă mai multe persoane sunt indicate în procura de reprezentare, numai cea indicată pe primul loc este considerată mandatar.

(10) Când O.S.I.M. constată că un mandatar a fost desemnat pentru o cerere de înregistrare a unei mărci sau pentru o marcă înregistrată, înscrie în Registrul Național al Mărcilor mențiunea că solicitantul sau titularul are mandatar, precum și numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului.

(11) Orice înscriere cu privire la desemnarea unui mandatar conform alin. (10) este radiată, când radierea este cerută printr-o comunicare scrisă, semnată de solicitant, de titular sau de mandatar.

(12) Înscrierea mandatarului este radiată din oficiu de către O.S.I.M., când un nou mandatar este desemnat sau în cazul în care o schimbare de titular a fost înscrisă fără ca noul titular să-și desemneze un mandatar.

(13) Radierea înscrierii mandatarului produce efect de la data la care O.S.I.M. a primit comunicarea de solicitare a radierii conform alin. (11) sau, după caz, de la data la care O.S.I.M. a radiat din oficiu înscrierea mandatarului, potrivit alin. (12).

Regula 5 – Pluralitatea de solicitanți sau titulari

Când mai multe persoane sunt solicitanți sau titulari ai unei mărci, aceștia vor desemna unul dintre solicitanți sau titulari pentru corespondență cu O.S.I.M.; în caz contrar, O.S.I.M. va purta corespondența cu prima persoană indicată în cererea de înregistrare a mărcii.

Regula 6 – Termene

(1) Termenele stabilite pe zile cuprind zilele calendaristice și nu includ nici ziua când a început și nici ziua când s-a împlinit termenul. Termenele stabilite pe luni se împlinesc în ziua lunii corespunzătoare zilei de plecare.

(2) Termenul care, începând la data de 29, 30 sau 31 a lunii, se împlinește într-o lună care nu are asemenea zi, se va considera împlinit în prima zi a lunii următoare. Termenul care se împlinește într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se va prelungi până la sfârșitul primei zile lucrătoare următoare.

(3) Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, înțelegându-se prin aceasta data la care actul emis de O.S.I.M. a fost primit de solicitant, de titular sau de mandatar, după caz. Această dată se confirmă cu ștampila oficiului poștal receptor.

(4) Actele de procedură, trimise prin poștă la O.S.I.M., se consideră îndeplinite în termen, dacă au fost predate la oficiul poștal înainte de împlinirea termenului.

(5) Neîndeplinirea actelor de procedură în termenele notificate de O.S.I.M. nu atrage sancțiunile prevăzute de lege și de prezentul regulament, dacă solicitantul dovedește că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința lui și dacă îndeplinește procedura într-un termen de două luni de la încetarea cauzei.

Regula 7 – Semnătura

(1) Când un document nu a fost semnat de solicitant, de titular sau de mandatar, data la care documentul a fost prezentat la O.S.I.M. este recunoscută, cu condiția ca acesta să fie semnat ulterior, în termen de maximum o lună.

(2) Semnătura unui document transmis prin fax este valabilă, cu condiția ca originalul documentului să fie transmis la O.S.I.M. în termen de maximum două luni de la data transmiterii acestuia prin fax.

CAPITOLUL II**Cererea de înregistrare a unei mărci****Regula 8 – Depunerea cererii de înregistrare a mărcii la O.S.I.M.**

(1) Înregistrarea unei mărci se solicită la O.S.I.M. de către persoane fizice sau juridice, direct sau printr-un mandatar.

(2) Depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci la O.S.I.M. se poate face:

a) direct și cu confirmare de primire la Registratura generală a O.S.I.M.;

b) prin poștă, trimisă recomandat cu confirmare de primire.

(3) Registratura generală menționează pe cerere anul, luna și ziua primirii și înregistrează cererile în ordinea cronologică a primirii. Cererile primite la O.S.I.M. după orele legale de lucru, în zilele de repaus săptămânal sau de sărbătoare legală se înregistrează în prima zi lucrătoare.

Regula 9 – Prezentarea și conținutul cererii

(1) Cererea de înregistrare a mărcii se întocmește într-un singur exemplar pe un formular-tip.

(2) Cererea trebuie să conțină următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;

b) numele și prenumele sau denumirea și adresa sau sediul solicitantului;

c) când solicitantul este străin, denumirea statului căruia acesta îi aparține, denumirea statului în care solicitantul își are domiciliul sau, după caz, denumirea statului în care solicitantul are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

d) când solicitantul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație îi guvernează statutul organic;

e) când solicitantul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;

f) în cazul în care se revendică, conform art. 11 alin. 2 din lege, o prioritate dintr-o cerere anterioară, o declarație de invocare a dreptului de prioritate, cu indicarea statului și a datei primului depozit;

g) în cazul în care se revendică, conform art. 12 alin. 1 din lege, o prioritate rezultând din prezentarea produselor sau a serviciilor într-o expoziție și solicitantul dorește să beneficieze de o protecție temporară, o declarație de invocare a priorității de expoziție, cu indicarea locului și a denumirii expoziției, precum și a datei introducerii produselor sau serviciilor în expoziție;

h) când solicitantul revendică o culoare sau mai multe culori, ca elemente distinctive ale mărcii, o declarație în acest sens, precum și indicarea culorii sau a culorilor revendicate și, pentru fiecare culoare, indicarea părților principale ale mărcii care au această culoare;

i) când marca are o grafică deosebită sau este figurativă, descrierea acesteia;

j) când marca este tridimensională, o declarație în acest sens;

k) când marca se compune, în tot sau în parte, din alte caractere decât cele latine, o transliterare a acestor caractere;

l) când marca se compune, în tot sau în parte, din cuvinte într-o altă limbă decât limba română, o traducere a acestora;

m) indicarea denumirii produselor sau serviciilor pentru care înregistrarea mărcii este cerută, grupate conform Clasificării de la Nisa, precedată de numărul clasei căreia denumirea îi aparține;

n) semnătura solicitantului sau a mandatului său, după caz.

(3) Cererea va fi însoțită de reproducerea grafică sau fotografică a mărcii, în dimensiuni de maximum 8/8 mm, după cum urmează:

a) 5 reproduceri ale mărcii în negru și alb, când solicitantul nu revendică o culoare ca element distinctiv al mărcii;

b) 5 reproduceri ale mărcii în negru și alb și 5 reproduceri ale mărcilor color, când solicitantul revendică cel puțin o culoare ca element distinctiv al mărcii.

(4) Când cererea conține o declarație indicând că marca este tridimensională, solicitantul va anexa reproducerea grafică sau fotografică a mărcii în două dimensiuni.

(5) Reproducerea furnizată conform alin. (3) poate consta, la alegerea solicitantului, într-o singură vedere sau în mai multe vederi, diferite, ale mărcii.

(6) În cazul reproducerii unei mărci tridimensionale care nu redă în mod suficient detaliile mărcii, O.S.I.M. poate solicita furnizarea unui număr de până la 6 vederi diferite ale mărcii și/sau o descriere verbală a acestei mărci.

(7) Dovada plății taxei de înregistrare și examinare a cererii de înregistrare a mărcii va fi prezentată o dată cu cererea sau cel târziu în termen de 3 luni de la depunerea acesteia la O.S.I.M. Dovada se face cu o copie de pe documentul de plată.

(8) Documentele de plată trebuie să conțină datele necesare pentru identificarea cererii depuse.

(9) După caz, cererea de înregistrare a mărcii va fi completată cu următoarele documente:

a) când solicitantul dorește să beneficieze, conform art. 11 alin. 2 din lege, de prioritatea unei cereri anterioare, un document care să certifice data constituirii primului depozit al mărcii, eliberat de administrația națională, însoțit de traducerea, conformă cu originalul, în limba română;

b) când solicitantul dorește să beneficieze de o protecție temporară, ca urmare a expunerii mărcii într-o expoziție, un document care să ateste că mărcile au fost aplicate la produsele sau serviciile prezentate în expoziție și care să menționeze data introducerii acestora în expoziție, eliberat de organizatorul expoziției și însoțit de traducerea acestuia în limba română;

c) procura sub semnătură privată de prezentare a solicitantului în fața O.S.I.M., întocmită în limba română sau însoțită de traducerea acesteia în limba română;

d) regulamentul de folosire a mărcii colective;

e) regulamentul de folosire a mărcii de certificare;

f) documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare sau, după caz, dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.

Regula 10 – Lista cuprinzând produse și servicii

(1) Lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care protecția mărcii este solicitată trebuie să fie stabilită în termeni preciși, astfel încât denumirea produselor și a serviciilor să permită clasificarea fiecărui produs sau serviciu numai într-o singură clasă a Clasificării de la Nisa.

(2) Produsele și serviciile nu pot fi considerate ca asemănătoare pe motiv că figurează în aceeași clasă și nici nu pot fi considerate ca fiind diferite pe motiv că figurează în clase diferite ale Clasificării de la Nisa.

Regula 11 – Divizarea cererii de înregistrare a mărcii

(1) Solicitantul poate cere divizarea cererii de înregistrare a mărcii, declarând că, în cazul produselor sau serviciilor enumerate în cererea divizionară, cererea de înregistrare a mărcii trebuie să fie tratată ca o cerere separată.

(2) Cererea divizionară va conține elementele prevăzute la art. 10 alin. 1 din lege și va fi supusă taxei legale.

(3) Declarația privind divizarea unei cereri de înregistrare a mărcii este irevocabilă.

CAPITOLUL III**Procedura de înregistrare a mărcilor și reînnoirea înregistrării acestora****Regula 12 – Depozitul național reglementar**

(1) Data depozitului național reglementar este data depunerii la O.S.I.M. a cererii de înregistrare a mărcii, redactată în limba română, conținând:

a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;

b) indicații referitoare la identitatea solicitantului;

c) o listă cuprinzând produsele și/sau serviciile pentru care înregistrarea mărcii este solicitată;

d) o reproducere suficient de clară a mărcii a cărei înregistrare este solicitată.

(2) În termen de o lună de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii O.S.I.M. examinează dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1). În caz afirmativ, O.S.I.M. decide atribuirea datei de depozit și înscrierea datelor conținute în cerere în Registrul Național al Mărcilor.

(3) În cazul în care din cererea de înregistrare a mărcii lipsesc unele dintre elementele prevăzute la alin. (1), O.S.I.M. notifică solicitantului lipsurile constatate. Dacă solicitantul completează lipsurile în termen de 3 luni de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii la O.S.I.M., data depozitului va fi aceeași la care toate elementele au fost comunicate la O.S.I.M.

(4) În cazul în care solicitantul nu completează cererea în termen de 3 luni de la notificare, O.S.I.M. va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii și va restitui taxa de înregistrare și de examinare a mărcii.

(5) Decizia de atribuire a datei depozitului național reglementar sau de respingere a cererii de înregistrare a mărcii este comunicată solicitanților în termen de 5 zile de la emiterea acesteia.

Regula 13 — Prioritatea unei cereri anterioare și prioritatea de expoziție

(1) Dacă prioritatea unei sau a unor cereri anterioare este revendicată în aplicarea art. 11 alin. 2 din lege, solicitantul dispune de un termen de 3 luni, cu începere de la data depozitului național reglementar al mărcii, pentru a comunica la O.S.I.M. documentul eliberat de administrația națională, din care să rezulte numărul de dosar atribuit cererii anterioare sau numărul înregistrării anterioare, precum și traducerea menționată în regula 9 alin. (9) lit. a).

(2) Dacă o prioritate de expoziție, în sensul art. 12 din lege, este revendicată, solicitantul dispune de un termen de 3 luni, cu începere de la data cererii de înregistrare a mărcii, depusă reglementar, pentru a comunica la O.S.I.M. documentele prevăzute la regula 9 alin. (9) lit. b).

Regula 14 — Examinarea cererii

(1) Dacă, după constituirea depozitului național reglementar, se constată că cererea nu îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la regula 9 alin. (2) lit. c)—m), O.S.I.M. poate acorda solicitantului un termen de până la maximum 3 luni pentru completarea lipsurilor sau, după caz, pentru achitarea taxei de înregistrare și examinare a cererii de înregistrare a mărcii.

(2) În cazul în care lipsurile cererii de înregistrare a mărcii nu sunt remediate sau taxa de înregistrare și examinare nu a fost plătită în termenul prevăzut la alin. (1), O.S.I.M. va decide, după caz, respingerea cererii sau nerecunoașterea priorității invocate.

(3) Dacă una dintre neregularitățile menționate la alin. (1) și (2) se referă numai la anumite produse și servicii, O.S.I.M. va respinge cererea sau va refuza recunoașterea dreptului de prioritate numai pentru aceste produse și servicii.

(4) O.S.I.M. examinează lista cuprinzând produsele și serviciile din punct de vedere al concordanței cu Clasificarea de la Nisa, iar în cazul în care marca conține și un element figurativ examinează și concordanța cu Clasificarea de la Viena.

(5) Cererea de înregistrare a mărcii pentru care s-a constituit depozitul național reglementar și care îndeplinește condițiile prevăzute la regula 9 este supusă examinării de fond, din oficiu, în ceea ce privește motivele absolute și relative de refuz, prevăzute la art. 5 și 6 din lege.

Regula 15 — Conflictul cu drepturile anterioare

(1) Un semn nu poate fi înregistrat ca marcă sau ca element al unei mărci, dacă aduce atingere unui drept anterior protejat.

(2) În înțelesul legii și al prezentului regulament, este considerat *drept anterior protejat*:

a) o marcă identică sau similară, înregistrată în România pentru produse sau servicii identice sau similare, dacă data înregistrării acestei mărci sau data de prioritate, în temeiul art. 11 alin. 2 și al art. 12 alin. 1 din lege, este anterioară datei depozitului național reglementar al mărcii pentru care se cere înregistrarea;

b) o marcă identică sau similară, considerată notorie în România conform art. 3 lit. c) din lege;

c) un drept al unei personalități cu privire la imaginea sau la numele său patronimic;

d) o indicație geografică protejată;

e) un desen sau un model industrial protejat;

f) un drept de autor;

g) orice drept de proprietate industrială dobândit anterior datei depozitului național reglementar al unei mărci.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a) și b), noțiunea de similitudine trebuie interpretată în legătură cu riscul de confuzie sau de asociere ce se poate crea pentru public.

(4) O marcă este considerată ca fiind în conflict cu o marcă notorie atunci când această marcă sau unul dintre elementele sale esențiale constituie:

a) o reproducere, o imitație, o traducere sau o transliterare, care pot crea o confuzie cu marca notorie și când marca sau unul dintre elementele sale esențiale face obiectul unei cereri de înregistrare ori al unei înregistrări pentru produse sau servicii identice sau similare față de produsele sau serviciile la care marca notorie se aplică;

b) o reproducere, o imitație, o traducere sau o transliterare, care pot crea confuzie cu marca notorie și atunci când marca sau unul dintre elementele sale esențiale face obiectul unei cereri de înregistrare ori al unei înregistrări pentru produse sau servicii diferite față de produsele sau serviciile la care marca notorie se aplică, dacă cel puțin una dintre condițiile de mai jos sunt îndeplinite:

— utilizarea mărcii indică o legătură între proprietarul mărcii notorii și produsele sau serviciile pentru care marca face obiectul unei cereri de înregistrare sau este înregistrată, utilizare care ar risca să cauzeze prejudicii proprietarului mărcii notorii;

— utilizarea mărcii riscă să aducă atingere caracterului distinctiv al mărcii notorii;

— prin utilizarea mărcii s-ar beneficia pe nedrept de caracterul distinctiv al mărcii notorii.

Regula 16 — Determinarea și dovedirea notorietății

(1) Pentru a aprecia dacă o marcă este notorie, este suficient ca aceasta să fie larg cunoscută:

a) pe teritoriul României; și

b) pentru segmentul de public din România căruia i se adresează produsele sau serviciile la care se referă marca.

(2) În sensul prevederilor alin. (1) lit. b), segmentul de public va fi stabilit pe baza următoarelor elemente:

a) categoria de consumatori potențiali, vizată pentru produsele sau serviciile la care se referă marca; identificarea categoriei de consumatori potențiali se face pe grupe de consumatori ai unor anumite produse sau servicii în legătură cu care marca este utilizată și nu pe grupe de consumatori ai unei game generale de produse sau de servicii;

b) circuitele de distribuție a produselor sau serviciilor la care se referă marca; în funcție de natura produselor și serviciilor, se va ține seama de diferite mijloace de distribuție a acestora, respectiv de comercializarea prin magazine, prin intermediul unor agenți comerciali, direct de la întreprindere sau la domiciliul clientului.

(3) În aplicarea prevederilor art. 20 din lege, termenii de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) *utilizarea* — vânzarea sau oferirea spre vânzare, precum și orice activități de promovare a produselor și/sau a serviciilor la care se referă marca, inclusiv publicitatea și prezentarea acestora în târguri și expoziții;

b) *întinderea utilizării* — cantitatea de produse și/sau de servicii cărora li se aplică marca și care sunt comercializate;

c) *aria geografică* — cunoașterea, la nivelul teritoriului României, a mărcii a cărei protecție este solicitată ca notorie și, chiar în afara acestui teritoriu, dacă marca este utilizată în teritoriul din imediata vecinătate, în teritoriul vecine în care se vorbește limba română, în teritoriul acoperite de aceleași mijloace de informare în masă sau în teritorii vecine în care se desfășoară relații comerciale strânse;

d) *gradul de cunoaștere a mărcii notorii* — măsura în care o marcă ocupă piața românească, ca urmare a utilizării pentru anumite produse și/sau servicii.

(4) Persoana care pretinde că marca este notorie este ținută să dovedească, prin orice mijloc de probă, cunoașterea largă a mărcii pe teritoriul României.

(5) În susținerea notorietății unei mărci pe teritoriul României pot fi prezentate acte, cum ar fi cele privind:

a) comercializarea sau punerea în vânzare a produselor ori prestarea de servicii sub marca notorie;

b) importul sau exportul produselor pe care marca notorie este aplicată;

c) publicitatea sau reclama produselor și serviciilor sub marca notorie în România etc.

Regula 17 – Înregistrarea mărcii

(1) O.S.I.M. examinează cererea de înregistrare a mărcii în termen de 6 luni de la data plății taxei de înregistrare și de examinare.

(2) Dacă cererea de înregistrare a mărcii îndeplinește condițiile de constituire a depozitului național reglementar, precum și celelalte condiții prevăzute la regula 9 și dacă, în urma examinării în fond, marca nu este respinsă la înregistrare conform art. 5 și 6 din lege, O.S.I.M. decide înregistrarea mărcii și o înscrie în Registrul Național al Mărcilor.

(3) În termen de două luni de la decizia O.S.I.M., marca înregistrată se publică în BOPI.

(4) În cazul în care marca include și un element care este lipsit de caracter distinctiv și dacă acest element este de natură să creeze îndoieli asupra întinderii protecției mărcii, O.S.I.M. poate cere solicitantului să declare, în termen de două luni de la data notificării, că nu va invoca un drept exclusiv asupra acestui element. Această declarație va fi publicată de O.S.I.M. o dată cu marca înregistrată.

(5) În cazul în care solicitantul nu face declarația menționată la alin. (4), O.S.I.M. va decide respingerea cererii, după caz, în totalitate sau parțial.

(6) În cazul în care, în urma examinării, rezultă că există vreun motiv legal care împiedică înregistrarea mărcii, O.S.I.M. transmite solicitantului un aviz de refuz provizoriu, invitându-l să prezinte, în termen de 3 luni, observațiile sale asupra acestui refuz. Termenul acordat poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 3 luni, la cererea solicitantului, cu condiția plății taxei prevăzute de lege.

(7) Dacă observațiile solicitantului sunt întemeiate, O.S.I.M. va decide înregistrarea mărcii, înscrierea acesteia în Registrul Național al Mărcilor, iar în termen de două luni de la luarea deciziei va publica marca înregistrată în BOPI.

(8) În situația în care observațiile solicitantului nu sunt justificate, O.S.I.M. va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(9) Decizia O.S.I.M. de înregistrare a mărcii sau de respingere a cererii de înregistrare a mărcii este comunicată solicitantului în termen de maximum 5 zile de la luarea acesteia.

(10) Când o decizie a O.S.I.M. de respingere a unei cereri de înregistrare a unei mărci a fost desființată printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, partea interesată comunică la O.S.I.M. hotărârea, în vederea publicării ei în BOPI.

(11) Dacă, după ce a fost publicată o marcă, aceasta este respinsă la înregistrare printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, această hotărâre se publică în BOPI.

Regula 18 – Publicarea mărcii

(1) Publicarea mărcii în BOPI se face cu menționarea următoarelor elemente:

a) numele sau denumirea și adresa sau sediul solicitantului;

b) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului;

c) reproducerea mărcii și, după caz, mențiunea „color“, cu indicarea culorii sau a culorilor revendicate;

d) lista cuprinzând produsele și serviciile, pe clase, conform Clasificării de la Nisa;

e) data de depozit și numărul de depozit, precum și numărul de marcă;

f) indicații privind prioritatea invocată și recunoscută;

g) mențiunea că marca este colectivă sau de certificare, dacă este cazul;

h) mențiunea că marca a dobândit un caracter distinctiv înainte de data cererii de înregistrare a mărcii, ca urmare a folosirii acesteia, dacă este cazul;

i) declarația conform căreia solicitantul renunță la orice drept exclusiv asupra unui element al mărcii, în cazul prevăzut la regula 17 alin. (4).

(2) Dacă publicarea unei mărci comportă, din motive imputabile O.S.I.M., o eroare sau lipsa unora dintre elementele menționate la alin. (1), O.S.I.M. procedează la rectificare, din oficiu sau la cererea solicitantului. În acest caz, cererea prezentată de solicitant nu va fi supusă nici unei taxe. Rectificările efectuate se publică în BOPI.

Regula 19 – Opoziția la înregistrarea unei mărci

(1) O opoziție poate fi formulată, dacă există un conflict cu o marcă sau cu mai multe mărci anterioare sau notorii ori cu unul sau cu mai multe drepturi anterior dobândite, menționate la art. 23 din lege.

(2) Actul de opoziție trebuie să conțină:

a) indicații privind cererea de înregistrare a mărcii împotriva căreia se formulează opoziția, respectiv numărul cererii de înregistrare a mărcii, numele sau denumirea solicitantului cererii de înregistrare a mărcii, menționarea produselor și a serviciilor care figurează în cerere;

b) indicații privind marca anterioară, marca notorie sau dreptul anterior dobândit pe care se întemeiază opoziția;

c) o reprezentare și, după caz, o descriere a mărcii anterioare, a mărcii notorii sau a altui drept anterior;

d) produsele și serviciile pentru care marca anterioară a fost înregistrată sau cerută la înregistrare sau pentru care marca anterioară este notorie, conform art. 6 lit. d) și e) din lege;

e) mențiuni privind calitatea și interesul persoanei care formulează opoziția;

f) o prezentare detaliată a motivelor invocate în susținerea opoziției;

g) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului, dacă este cazul.

(3) Dacă opoziția este formulată pentru motivul existenței unei mărci anterioare, actul de opoziție trebuie să fie însoțit de dovezi de înregistrare a mărcii, cum ar fi certificatul de înregistrare sau, după caz, documente care să dovedească notorietatea mărcilor; dacă opoziția este fondată pe o marcă notorie, actul de opoziție trebuie să fie însoțit de dovezi ale notorietății pe teritoriul României; dacă opoziția este fondată pe existența oricărui alt drept anterior dobândit, actul de opoziție trebuie să fie însoțit de acte care să dovedească dobândirea și întinderea protecției acestui drept.

(4) O.S.I.M. comunică opoziția solicitantului și îl invită să depună observațiile sale în termenul prevăzut la art. 24 alin. 2 din lege.

(5) Orice element furnizat de persoana care a formulat opoziția este comunicat solicitantului, care dispune de posibilitatea de a răspunde în termenul acordat de O.S.I.M.

(6) Dacă solicitantul nu prezintă nici o observație, O.S.I.M. poate decide asupra opoziției, bazându-se numai pe probele de care dispune.

(7) Dacă O.S.I.M. constată că actul de opoziție nu satisface anumite cerințe prevăzute la alin. (2), invită persoana care a formulat opoziția ca în termen de două luni să remedieze neregulile constatate și să prezinte toate detaliile și actele justificative în susținerea opoziției. Dacă neregulile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. va decide pe baza actelor din dosar.

(8) La cererea solicitantului, titularul mărcii opuse va prezenta la O.S.I.M. dovada că:

a) în cursul unei perioade de 5 ani care precede publicării mărcii asupra căreia s-a formulat opoziția, marca anterioară a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată; sau

b) există motive justificate pentru neutilizarea mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție.

(9) În lipsa dovezii de folosire a mărcii opuse conform alin. (10), actul de opoziție va fi respins.

(10) Dovezile de folosire a mărcii opuse sunt, în principal, acte, cum ar fi: ambalaje, etichete, cataloage, facturi, fotografii, anunțuri în jurnale, declarații scrise etc.

(11) Când opoziția se bazează pe o înregistrare internațională a unei mărci care face obiectul unui aviz de refuz provizoriu emis de O.S.I.M., procedura de examinare a opoziției va putea fi suspendată până când O.S.I.M. va lua o decizie definitivă cu privire la refuzul emis.

(12) La opoziția titularului unei mărci o cerere de înregistrare a unei mărci este respinsă când înregistrarea este cerută de mandatarul titularului în nume propriu și fără consimțământul titularului, în afară de situația în care mandatarul își justifică solicitarea înregistrării mărcii.

(13) Opoziția formulată conform art. 23 din lege se soluționează de o comisie de examinare formată din 3 specialiști desemnați de șeful Serviciului mărci, dintre care unul va fi examinatorul care a întocmit raportul de examinare a mărcii.

Regula 20 — Certificatul de înregistrare a mărcii

(1) În termen de maximum două luni de la data rămânerii definitive a deciziei de înregistrare a mărcii, O.S.I.M. eliberează titularului certificatul de înregistrare, cu condiția plății taxei prevăzute de lege. Certificatul de înregistrare conține mențiuni cu privire la marca înregistrată, înscrise în Registrul Național al Mărcilor.

(2) Titularul poate solicita eliberarea de copii de pe certificatul de înregistrare, conforme cu originalul, cu plata taxei prevăzute de lege.

Regula 21 — Reînnoirea înregistrării mărcii

(1) O cerere de reînnoire va conține următoarele elemente:

- a) solicitarea expresă de reînnoire a înregistrării mărcii;
- b) dacă cererea este prezentată de titular, numele și adresa acestuia;
- c) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a mărcii;
- e) numărul înregistrării mărcii;
- f) mențiunea că reînnoirea este cerută pentru toate produsele și serviciile la care se referă marca înregistrată sau, după caz, indicarea claselor sau produselor și a serviciilor vizate de reînnoire;
- g) semnătura titularului, a persoanei autorizate de titular sau semnătura mandatarului, după caz;
- h) dovada plății taxei prevăzute de lege pentru reînnoirea înregistrării mărcii.

(2) Dacă cererea de reînnoire, prezentată în termenele prevăzute la art. 29 alin. 5 din lege, nu conține unul dintre elementele prevăzute la alin. (1), O.S.I.M. notifică solicitantului reînnoirii înregistrării neregulile constatate, acordând un termen de 3 luni pentru remedierea acestora.

(3) În situația în care cererea de reînnoire a înregistrării îndeplinește condițiile legale, O.S.I.M. eliberează certificatul de reînnoire și îl comunică titularului mărcii.

(4) Când cererea de reînnoire a înregistrării a fost prezentată de o persoană expres autorizată de titular, O.S.I.M. va transmite și titularului o copie de pe notificarea asupra neregulilor constatate.

(5) Dacă remediile notificate nu sunt efectuate în termenul acordat, O.S.I.M. radiază marca din Registrul Național al Mărcilor. Radieră produce efecte din ziua următoare datei expirării protecției mărcii.

CAPITOLUL IV

Modificări

Regula 22 — Modificarea cererii de înregistrare a mărcii

(1) O solicitare pentru modificarea unei cereri de înregistrare a unei mărci trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numărul atribuit cererii de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa sau sediul solicitantului;
- c) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) indicarea elementului din cerere care trebuie modificat, precum și a elementului care trebuie să figureze ca urmare a modificării cererii;
- e) dacă modificarea vizează reprezentarea mărcii, o reproducere a mărcii modificate, în conformitate cu regula 9 alin. (2)—(5).

(2) Solicitarea de modificare a unei cereri de înregistrare a unei mărci va fi luată în considerare numai după efectuarea plății taxei prevăzute de lege.

(3) O.S.I.M. poate acorda un termen de o lună pentru remedierea neregularităților privind solicitarea de modificare a cererii; în cazul în care aceste neregularități nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. va respinge solicitarea de modificare a cererii de înregistrare a mărcii.

(4) Dacă solicitantul dorește modificarea aceluiași element în mai multe cereri, este suficientă prezentarea unei singure solicitări de modificare; modificarea este supusă plății taxei prevăzute de lege pentru fiecare dintre cererile de modificare.

(5) Solicitarea privind modificarea numelui sau a adresei mandatarului desemnat de solicitant nu este supusă nici unei taxe.

Regula 23 — Modificarea înregistrării

(1) O cerere de modificare a înregistrării unei mărci va conține următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului mărcii;
- c) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului, dacă este cazul;
- d) indicarea elementului din reprezentarea mărcii, a cărui modificare este solicitată, în sensul art. 33 alin. 1 din lege;
- e) o reprezentare a mărcii modificate, în conformitate cu regula 9 alin. (2)—(5).

(2) Cererea de modificare a înregistrării unei mărci este considerată a fi depusă numai după ce plata taxei prevăzute de lege a fost achitată de către titularul mărcii.

(3) O.S.I.M. poate acorda un termen de o lună pentru remedierea neregularităților privind cererea de modificare a înregistrării mărcii; în cazul în care aceste neregularități nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. va respinge cererea de modificare.

(4) Când modificarea se referă la același element conținut în mai multe mărci înregistrate care aparțin aceluiași titular, este suficientă prezentarea unei singure cereri de modificare. Taxa prevăzută de lege va fi achitată pentru fiecare înregistrare a mărcii ce urmează a fi modificată.

(5) Dacă înregistrarea mărcii sau înregistrarea publicată comportă o eroare imputabilă O.S.I.M., rectificarea va fi efectuată din oficiu sau la solicitarea titularului. Cererea de rectificare prezentată de titular nu va fi supusă nici unei taxe. Rectificările efectuate se publică în BOPI.

Regula 24 — Modificarea numelui/denumirii sau a adresei/sediului titularului mărcii sau mandatarului

(1) O cerere de modificare a numelui/denumirii sau a adresei/sediului titularului unei mărci înregistrate va conține următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare a mărcii;
- b) numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului, astfel cum sunt înscrise în Registrul Național al Mărcilor;
- c) numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului, modificate la solicitarea acestuia;
- d) dacă titularul și-a desemnat un mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului.

(2) Dacă modificarea numelui/denumirii sau a adresei/sediului titularului nu a avut loc ca urmare a transmiterii, totale sau parțiale, a drepturilor cu privire la marca înregistrată sau a unei alte modificări în situația juridică a mărcii, modificarea respectivă va fi înscrisă în Registrul Național al Mărcilor, la solicitarea titularului, fără plata vreunei taxe.

(3) O singură cerere poate fi prezentată pentru modificarea numelui/denumirii sau a adresei/sediului în două sau în mai multe înregistrări ale aceluiași titular.

(4) O.S.I.M. poate acorda un termen de o lună pentru remedierea unor lipsuri ale cererii de modificare a numelui/denumirii sau a adresei/sediului titularului; în cazul în care aceste neregularități nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. va respinge cererea de modificare.

(5) Dispozițiile alin. (1)—(4) sunt aplicabile și cu privire la modificarea numelui/denumirii sau a adresei/sediului mandatarului desemnat de titular.

CAPITOLUL V

Transmiterea drepturilor asupra mărcilor: cesiuni, licențe și alte drepturi**Regula 25 — Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci**

(1) Cererea de înscriere a cesiunii unei mărci va conține următoarele elemente:

- numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului;
- numele sau denumirea și adresa sau sediul noului titular;
- dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;
- dacă noul titular are un mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;
- când noul titular este străin, denumirea statului căruia acesta îi aparține, denumirea statului în care noul titular își are domiciliul/sediul sau în care noul titular are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- când noul titular este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație a servit drept cadru pentru constituirea persoanei juridice;
- lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă cesiunea mărcii, dacă cesiunea nu privește toate produsele și serviciile înregistrate;
- documentele care fac dovada cesiunii mărcii, în conformitate cu regula 26.

(2) Cererea este considerată a fi depusă numai după plata taxei prevăzute de lege.

Regula 26 — Schimbarea titularului

(1) Când schimbarea titularului rezultă dintr-un contract, cererea de înregistrare a cesiunii unei mărci va fi însoțită de:

- o copie de pe contractul de cesiune, certificată pentru conformitate; sau
- un extras, certificat pentru conformitate, din contractul care stabilește schimbarea titularului.

(2) Când schimbarea titularului rezultă dintr-o fuziune, cererea de înregistrare a cesiunii unei mărci va fi însoțită de copia certificată pentru conformitate de pe documentul în baza căruia a avut loc fuziunea.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), dacă schimbarea vizează numai unul sau o parte din cotitulari și nu toți cotitularii, la cererea de înregistrare a cesiunii unei mărci se va anexa un document semnat de ceilalți cotitulari, care să conțină acordul expres al acestora cu privire la noul titular.

(4) Când schimbarea titularului s-a produs prin efectul legii sau în baza unei hotărâri judecătorești, cererea de înregistrare a cesiunii va indica și va fi însoțită de documentul certificat conform cu originalul, care să dovedească respectiva schimbare.

Regula 27 — Înscrierea cesiunii

(1) Când condițiile de înscriere a cesiunii unei mărci, prevăzute la regula 25, nu sunt îndeplinite, O.S.I.M. acordă solicitantului cererii un termen de 3 luni pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. decide respingerea cererii.

(2) O singură cerere de înscriere a cesiunii unei mărci este suficientă în cazul cesiunii a două sau mai multe mărci, cu condiția ca pentru toate aceste mărci să existe un singur titular, iar cesiunea să se efectueze către un singur nou titular.

(3) La data la care cererea de înscriere a cesiunii îndeplinește cerințele prevăzute la regula 25, O.S.I.M. înscrie cesiunea în Registrul Național al Mărcilor și o publică în BOPI.

Regula 28 — Înscrierea licențelor și a altor drepturi

(1) Cererea de înscriere a unei licențe sau a constituirii unui drept real va conține următoarele elemente:

- numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului;
- dacă titularul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;
- numele sau denumirea și adresa sau sediul beneficiarului licenței sau al dreptului real;
- dacă este cazul, denumirea statului căruia îi aparține beneficiarul licenței, a statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

e) numărul înregistrării mărcii care face obiectul înscrierii licenței sau a dreptului real;

f) lista cuprinzând produsele și serviciile la care se referă marca ce face obiectul cererii de înscriere a licenței sau a dreptului real;

g) semnătura titularului sau a mandatarului acestuia.

(2) Când marca face obiectul unei licențe pentru o parte din produsele și serviciile pentru care marca este înregistrată sau când licența este limitată teritorial ori este o licență temporară, cererea de înregistrare a licenței va indica, după caz:

- produsele și serviciile la care se referă licența;
- partea din teritoriul României pentru care se acordă licența;
- durata pentru care se acordă licența.

(3) Cererea este considerată a fi depusă numai după plata taxei prevăzute de lege.

(4) Când condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) nu sunt îndeplinite, O.S.I.M. acordă solicitantului cererii de înregistrare a licenței un termen de 3 luni pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. decide respingerea cererii.

(5) Licența mărcii este înscrisă în Registrul Național al Mărcilor sub mențiunea „licență exclusivă“, dacă titularul și licențiatul solicită în mod expres această mențiune.

(6) Marca poate face obiectul unor măsuri de executare silită și poate fi dată în gaj sau poate face obiectul altui drept real.

(7) La cererea uneia dintre părți, drepturile reale, precum și măsurile de executare silită se înscriu în Registrul Național al Mărcilor și se publică în BOPI.

Regula 29 — Radierea sau modificarea înscrierii licențelor sau a unor drepturi reale

(1) Înscrierea prevăzută la regula 28 alin. (1) poate face obiectul unei radieri, la solicitarea scrisă a uneia dintre persoanele interesate.

(2) Cererea de radiere a înscrierii licențelor sau a unor drepturi reale va conține următoarele elemente:

- numele sau denumirea și adresa sau sediul solicitantului radierii;
- numărul de înregistrare a mărcii;
- precizări asupra licenței ori asupra altui drept a cărui înregistrare urmează a fi radiată.

(3) Cererea va fi însoțită de documentele care dovedesc că dreptul înregistrat s-a stins sau de o declarație din care să rezulte că licențiatul și titularul mărcii sau, după caz, titularul dreptului real sunt de acord cu radierea.

(4) Când condițiile prevăzute la alin. (2) și (3) nu sunt îndeplinite, O.S.I.M. acordă solicitantului cererii de radiere un termen de 3 luni pentru remedierea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. decide respingerea cererii.

(5) Dispozițiile alin. (1)–(4) se aplică *mutatis mutandis* oricărei cereri de modificare a unei înscrieri, prevăzută la regula 28 alin. (1).

CAPITOLUL VI

Stingerea drepturilor asupra mărcilor**Regula 30 — Caducitatea**

Când înregistrarea unei mărci nu este reînnoită la expirarea termenului prevăzut la art. 29 alin. 5 din lege, O.S.I.M. înscrie în Registrul Național al Mărcilor mențiunea că înregistrarea acestei mărci a rămas fără efect de la data expirării ultimei perioade de protecție de 10 ani.

Regula 31 — Renunțarea

(1) Declarația de renunțare la o marcă va conține următoarele elemente:

- numărul înregistrării mărcii;
- numele sau denumirea și adresa sau sediul titularului;
- dacă un mandatar a fost desemnat, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;
- dacă renunțarea la marcă vizează numai anumite produse și servicii, lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care se declară renunțarea.

(2) Dacă o licență a fost înscrisă, renunțarea va fi înscrisă în Registrul Național al Mărcilor numai după un termen de 3 luni de la data la care titularul mărcii a prezentat la O.S.I.M. un

document din care să rezulte că titularul l-a informat pe licențiat despre intenția sa de renunțare la marcă. Dacă, înainte de expirarea acestui termen, titularul prezintă la O.S.I.M. dovezi privind acordul licențiatului, renunțarea va fi de îndată înregistrată.

(3) Declarația titularului de renunțare la o marcă ce face obiectul unui drept real va fi însoțită de un document care să dovedească acordul beneficiarului dreptului real înscris în Registrul Național al Mărcilor cu privire la renunțarea la marcă.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alin. (1)–(3), O.S.I.M. acordă persoanei care solicită înscrierea renunțării la marcă un termen de 3 luni pentru remedierea acestor lipsuri. Dacă lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. decide respingerea înscrierii renunțării la marcă în Registrul Național al Mărcilor.

(5) Renunțarea la marcă produce efecte numai de la data înscrierii în Registrul Național al Mărcilor. Renunțarea se publică în BOPI.

Regula 32 – Cererea de decădere și cererea în anulare

(1) O cerere de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă sau o cerere în anulare a înregistrării unei mărci poate fi formulată de orice persoană interesată, pentru motivele prevăzute la art. 45 și 48 din lege, la Tribunalul București – Secția civilă.

(2) Cererea de decădere sau cererea în anulare va conține cel puțin următoarele:

- datele de identificare a solicitantului cererii de decădere sau al cererii în anulare;
- indicații privind marca înregistrată care face obiectul cererii de decădere sau al cererii în anulare;
- cauzele de decădere sau de nulitate;
- motive în susținerea cererii formulate.

(3) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe dispozițiile art. 48 alin. 1 lit. b) din lege, se vor depune precizări asupra dreptului pe care este fondată această cerere și, după caz, documentele care dovedesc că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este abilitată să invoce dreptul anterior.

(4) În cazul în care cererea în anulare este întemeiată pe unul dintre motivele prevăzute la art. 48 alin. 1 lit. d) sau e) din lege, se vor depune precizări privind dreptul pe care este fondată cererea în anulare și, după caz, documente care dovedesc că persoana care solicită anularea înregistrării unei mărci este titularul dreptului pe care îl invocă.

(5) Hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care, după caz, titularul a fost decăzut din drepturile conferite de marcă sau prin care înregistrarea mărcii a fost anulată se va comunica la O.S.I.M. de către persoana interesată. O.S.I.M. va publica hotărârea în BOPI și va face mențiune despre aceasta în Registrul Național al Mărcilor.

CAPITOLUL VII

Mărci colective și mărci de certificare

Regula 33 – Protecția mărcilor colective

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci colective, prezentată conform cerințelor prevăzute la regula 9, va fi însoțită de un regulament de folosire a mărcii.

(2) Regulamentul de folosire trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- denumirea și sediul asociației;
- obiectul de activitate și modul de reprezentare ale asociației;
- condițiile de afiliere;
- indicații privind persoanele autorizate să utilizeze marca colectivă;
- condițiile de utilizare a mărcii colective;
- motivele pentru care utilizarea mărcii colective poate fi interzisă de către titular unui membru al asociației, precum și alte sancțiuni ce pot fi aplicate în cazul nerespectării regulamentului;
- indicații privind acordul tuturor membrilor asociației, în situația în care titularul mărcii colective transmite drepturile cu privire la această marcă.

(3) Dacă deponentul unei mărci nu îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la regula 9 sau dacă regulamentul de folosire a mărcii nu conține toate elementele prevăzute la alin. (2), O.S.I.M. poate acorda solicitantului un termen de maximum 3 luni pentru

completarea lipsurilor. În cazul în care lipsurile nu sunt remediate în termenul acordat, O.S.I.M. va decide respingerea cererii sau, după caz, nerecunoașterea priorității invocate.

(4) Dispozițiile art. 43 din lege se aplică prin analogie oricărei persoane abilitate prin regulamentul de folosire a mărcii să utilizeze marca.

(5) Titularul unei mărci colective poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

Regula 34 – Protecția mărcilor de certificare

(1) Cererea de înregistrare a unei mărci de certificare, întocmită conform cerințelor prevăzute la regula 9, va fi însoțită de:

- un regulament de folosire a mărcii;
- autorizația sau alt document din care să rezulte exercitarea legală a unor activități de certificare și control al calității produselor și serviciilor.

(2) Dacă solicitantul este o persoană juridică străină, acesta va prezenta în locul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. b) dovada înregistrării sau a depunerii spre înregistrare a mărcii de certificare în țara de origine.

(3) Regulamentul de folosire a mărcii va stabili caracteristicile comune ale produselor sau serviciilor pe care această marcă le garantează, condițiile privind acordarea dreptului de utilizare a mărcii, condițiile de utilizare, sancțiunile aplicate în cazul utilizării abuzive sau necorespunzătoare, precum și condițiile de încetare a utilizării mărcii în alte cazuri decât sancțiunile.

(4) Autorizarea dată de titular pentru folosirea mărcii de certificare se va face cu plata de către persoana care a primit această autorizare a unei remunerații adecvate ce va fi stabilită prin regulamentul de folosire a mărcii.

(5) Titularul unei mărci de certificare poate cere în justiție, în numele persoanelor abilitate să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea ca urmare a folosirii neautorizate a mărcii de către terți.

(6) Folosirea mărcii de certificare este interzisă pentru produsele sau pentru serviciile titularului mărcii sau care aparțin unei întreprinderi a cărei activitate este strâns legată, în plan economic, de cea a titularului.

(7) Marca de certificare nu poate face obiectul unei cesiuni, unui gaj ori unei alte garanții reale și nici al unei executări silite. Totuși, în cazul dizolvării persoanei juridice titulară a mărcii de certificare, aceasta poate fi transmisă altei persoane juridice, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL VIII

Înregistrarea internațională a mărcilor

Regula 35 – Depunerea cererii de înregistrare internațională a unei mărci

(1) Cererea de înregistrare internațională a unei mărci, întocmită, după caz, conform art. 3 din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 din Protocolul referitor la aranjament, se depune la Biroul Internațional al OMPI, prin intermediul O.S.I.M. Cererea va fi semnată de O.S.I.M., ca oficiu de origine.

(2) Taxele internaționale datorate, după caz, în virtutea art. 8.2 din Aranjamentul de la Madrid sau a art. 8.2 din Protocolul referitor la aranjament, se plătesc de către solicitant direct la Biroul Internațional al OMPI.

Regula 36 – Efectele înregistrării internaționale în România

(1) Mărcile care fac obiectul unei înregistrări internaționale și a căror protecție este solicitată în România sunt supuse examinării de fond în privința motivelor de refuz prevăzute la art. 5 și 6 din lege.

(2) Înregistrarea internațională la OMPI a unei mărci a cărei protecție se extinde și pe teritoriul României, după caz, conform art. 3 terț din Aranjamentul de la Madrid sau conform art. 3 terț din Protocolul referitor la aranjament, produce aceleași efecte ca în cazul în care marca ar fi fost depusă direct la O.S.I.M.

(3) Înregistrarea internațională a unei mărci a cărei protecție își produce efectele pe teritoriul României este înscrisă în Registrul Național al Mărcilor.

CAPITOLUL IX Indicații geografice

Regula 37 — Protecția indicațiilor geografice

(1) O indicație geografică va fi protejată, potrivit art. 67 din lege, numai dacă există o legătură strânsă între produsele la care se referă indicația geografică și locul de origine a acestora în ceea ce privește calitatea, reputația ori alte caracteristici ale produselor. O indicație geografică nu poate fi protejată numai pentru simplul fapt că produsul la care aceasta se referă este originar dintr-o anumită regiune.

(2) În cazul indicațiilor geografice omonime pentru vinuri, fiecare indicație va fi însoțită de mențiunea denumirii asociației de producători ai vinurilor respective. Protecția va fi acordată fiecărei indicații geografice, cu condiția ca indicația geografică în cauză să fie folosită în mod tradițional și constant, pentru a descrie și prezenta un vin produs în zona geografică la care se referă.

(3) În sensul art. 70 lit. b) din lege, este generic și nu poate fi protejat ca indicație geografică numele unui produs care, deși se referă la locul sau la regiunea în care acesta a fost inițial fabricat, produs sau comercializat, a devenit nume comun pentru un anumit tip de produse.

(4) O indicație geografică înregistrată nu va putea fi considerată că a devenit generică și nici nu va cădea în domeniul public.

Regula 38 — Cererea de înregistrare a unei indicații geografice

(1) Cererea de înregistrare a unei indicații geografice va conține:

- a) solicitarea expresă cu privire la înregistrarea unei indicații geografice și la acordarea dreptului de utilizare a acesteia;
- b) denumirea și sediul asociației de producători care solicită înregistrarea indicațiilor geografice;
- c) lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică;
- d) indicația geografică ce face obiectul cererii;
- e) tipul de produse la care se referă indicația geografică, precum și indicarea locului de fabricație și a limitelor ariei geografice de producție;
- f) numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului autorizat, dacă asociația de producători și-a desemnat un mandatar.

(2) Cererea de înregistrare a indicației geografice va fi însoțită de:

- a) un caiet de sarcini conținând elementele prevăzute la alin. (4);
- b) un certificat de conformitate a produselor cu elementele prevăzute în caietul de sarcini, eliberat de Ministerul Agriculturii și Alimentației;
- c) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;
- d) procura de reprezentare a solicitantului cererii, dacă este cazul.

(3) Dacă solicitantul înregistrării unei indicații geografice este o asociație de producători străină, cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- a) documentul justificativ, în copie certificată pentru conformitate, al titlului de protecție obținut în țara de origine;
- b) dovada achitării taxei de înregistrare a indicației geografice;
- c) procura de reprezentare a solicitantului cererii.

(4) Caietul de sarcini, anexat la cererea de înregistrare a indicației geografice, va conține cel puțin următoarele elemente:

- a) denumirea produsului la care se referă indicația geografică;
- b) descrierea produsului și a principalelor caracteristici ale acestuia;
- c) delimitarea ariei geografice de producție;
- d) elementele care dovedesc că produsul este originar din aria geografică de producție;
- e) descrierea metodei de obținere a produsului;
- f) elementele care justifică legătura produsului cu zona sau cu originea geografică a acestuia;
- g) referințe privind procedurile de control al calității produselor, precum și organul competent să efectueze acest control.

Regula 39 — Procedura de înregistrare a unei indicații geografice

(1) În termen de 3 luni de la depunerea la O.S.I.M., cererea de înregistrare a unei indicații geografice este supusă examinării condițiilor prevăzute la art. 68—70 din lege și la regula 38.

(2) Dacă cererea îndeplinește condițiile legale, O.S.I.M. decide înregistrarea indicației geografice și acordarea dreptului de utilizare a acesteia asociației de producători solicitantă. În termen de două luni de la luarea acestei decizii, O.S.I.M. publică în BOPI indicația geografică și lista cuprinzând persoanele autorizate să utilizeze indicația geografică.

(3) O declarație de opoziție la înregistrarea unei indicații geografice poate fi formulată în termen de 3 luni de la publicare, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 70 din lege sau dacă o persoană are un interes legitim fondat pe un drept de proprietate industrială anterior protejat cu care indicația geografică ar intra în conflict.

(4) O.S.I.M. notifică o copie de pe declarația de opoziție solicitantului înregistrării indicației geografice, pentru ca acesta să își poată prezenta observațiile asupra motivelor opoziției.

(5) Dacă motivele opoziției sunt întemeiate, O.S.I.M. respinge cererea de înregistrare a indicației geografice și publică decizia de respingere în BOPI.

(6) În caz contrar situației prevăzute la alin. (5), O.S.I.M. înregistrează indicația geografică în Registrul Național al Indicațiilor Geografice, eliberează asociației de producători solicitante certificatul de înregistrare a indicației geografice și de acordare a dreptului de utilizare a acesteia și informează, printr-o decizie motivată, persoana care a formulat declarația de opoziție despre respingerea acesteia; O.S.I.M. va publica în BOPI și va menționa în Registrul Național al Indicațiilor Geografice organul competent să efectueze controlul produselor, stabilit prin caietul de sarcini al indicațiilor geografice.

Regula 40 — Modificarea caietului de sarcini

(1) Persoanele autorizate de O.S.I.M. să utilizeze indicația geografică înregistrată pot solicita modificarea caietului de sarcini, când evoluția cunoștințelor științifice și tehnice sau revizuirea delimitării geografice o impune.

(2) Cererea de modificare a caietului de sarcini va fi supusă procedurii prevăzute la regula 39, în afara cazului în care modificările cerute nu sunt esențiale.

(3) O.S.I.M. va înscrie în Registrul Național al Indicațiilor Geografice modificările aduse caietului de sarcini și le va publica în BOPI.

Regula 41 — Cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a indicațiilor geografice

(1) Persoanele autorizate de O.S.I.M. să utilizeze indicația geografică pot, înainte de expirarea fiecărei perioade de 10 ani, să solicite la O.S.I.M. reînnoirea dreptului de utilizare.

(2) Cererea de reînnoire va fi însoțită de o confirmare din partea Ministerului Agriculturii și Alimentației cu privire la menținerea caracteristicilor produselor, precum și de dovada achitării taxei prevăzute de lege.

(3) În lipsa documentelor prevăzute la alin. (2) O.S.I.M. decide respingerea cererii de reînnoire.

CAPITOLUL X

Apărarea drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice

Regula 42 — Apărarea drepturilor asupra mărcilor

(1) Deciziile privind cererea de înregistrare a unei mărci, modificarea acesteia sau a înregistrării mărcii, modificarea numelui sau a adresei titularului ori a mandatarului, reînnoirea înregistrării, transmiterea drepturilor asupra mărcilor, radierea sau modificarea înregistrării licențelor sau a altor drepturi, înscrierea renunțării la o marcă și orice decizii cu privire la cereri de înregistrare sau la mărci înregistrate, altele decât decizia prevăzută la alin. (2), se iau de către examenatorul dosarului în cauză.

(2) În cazul în care o opoziție a fost formulată, o comisie de examinare, care va funcționa în componența prevăzută la regula 19 alin. (13), va decide cu privire la înregistrarea mărcii.

(3) Dacă în baza unei hotărâri judecătorești înregistrarea unei mărci a fost anulată sau titularul a fost decăzut din drepturile conferite de marcă, persoana interesată va comunica la O.S.I.M. hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă. O.S.I.M. va publica hotărârea în BOPI și va radia marca din Registrul Național al Mărcilor.

Regula 43 — Apărarea drepturilor asupra indicațiilor geografice

(1) Deciziile O.S.I.M. privind indicațiile geografice se iau de directorul general sau de împuternicitul acestuia și pot fi atacate în justiție potrivit procedurii contenciosului administrativ.

(2) Dacă o cerere în anularea înregistrării unei indicații geografice a fost prezentată în justiție, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se comunică la O.S.I.M. de către persoana interesată; în situația în care înregistrarea indicației geografice a fost anulată, O.S.I.M. va publica hotărârea și va radia indicația geografică din Registrul Național al Indicațiilor Geografice.

(3) Dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă persoanele autorizate de O.S.I.M. să utilizeze o indicație geografică au fost decăzute din acest drept, O.S.I.M. va publica hotărârea în BOPI și va înscrie decăderea în Registrul Național al Indicațiilor Geografice.

(4) Orice persoană care dovedește un interes legitim poate solicita în justiție, în temeiul art. 76 alin. 1 din lege, interzicerea folosirii unei indicații geografice de către o persoană neautorizată, chiar dacă pe produs este indicată originea reală a acestuia sau mențiuni ca: gen, tip, imitație și altele asemenea.

(5) Indicațiile geografice pentru vinuri sau produse spirtoase beneficiază de o protecție suplimentară, persoanele autorizate să folosească aceste indicații având dreptul de a interzice actele prevăzute la art. 76 alin. 2 din lege, fără a fi necesar să se dovedească inducerea în eroare a consumatorului sau producerea unor acte de concurență neloială.

(6) Constituie act de concurență neloială orice utilizare neautorizată, alta decât cea prevăzută la art. 83 alin. 1 lit. c) din lege privind punerea în circulație a produselor purtând indicații geografice înregistrate, dacă această utilizare este de natură:

a) să aducă atingere reputației persoanelor autorizate să utilizeze indicația geografică; sau

b) să producă o confuzie pentru consumatori cu privire la originea reală a produselor.

Regula 44 — Dispoziții comune privind apărarea drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice

(1) Sunt, în mod special, considerate acte de concurență neloială în sensul art. 86 din lege și sunt interzise:

a) orice fapte de natură să creeze o confuzie cu întreprinderea, cu produsele sau cu activitatea industrială sau comercială a unui concurent;

b) afirmațiile false în exercitarea comerțului, de natură să discrediteze întreprinderea, produsele sau activitatea industrială ori comercială a unui concurent;

c) indicațiile sau afirmațiile a căror utilizare, în exercitarea comerțului, poate să inducă în eroare publicul cu privire la natura, la modul de fabricație sau la caracteristicile mărfurilor.

(2) În toate cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești și având ca obiect mărcile sau indicațiile geografice, O.S.I.M. va fi citat în calitate de părți în procesul prevăzut la art. 82 din lege.

CAPITOLUL XI**Comisia de reexaminare****Regula 45 — Comisia de reexaminare: componență și competențe**

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor O.S.I.M. privind mărcile se soluționează de către comisia de reexaminare, formată din președinte și 2 membri.

(2) Președintele comisiei de reexaminare va fi directorul general al O.S.I.M. sau împuternicitul acestuia; membrii vor fi un examinator din cadrul Serviciului mărci, care nu a luat decizia contestată, și un consilier juridic.

(3) Directorul general al O.S.I.M. va aproba componența comisiei de reexaminare și va fixa termenele pentru soluționarea contestațiilor.

(4) Comisia de reexaminare va fi competentă să soluționeze contestațiile formulate împotriva deciziilor O.S.I.M., menționate la regula 42 alin. (1) și (2), și va putea lua una dintre următoarele hotărâri:

a) admiterea contestației, dispunând desființarea sau modificarea deciziei O.S.I.M.;

b) respingerea contestației și menținerea deciziei O.S.I.M.

(5) În cazul în care o contestație a fost formulată înainte ca o decizie să fi fost luată de O.S.I.M., comisia de reexaminare va

lua act, printr-o încheiere de ședință, despre contestația prematur formulată și va transmite dosarul Serviciului mărci în vederea continuării procedurilor prevăzute de lege și de prezentul regulament.

(6) Când comisia de reexaminare constată că taxa de contestație nu a fost achitată în termenul ce poate fi acordat de O.S.I.M. potrivit regulii 46 alin. (16) va respinge contestația pentru lipsa taxei de contestație.

Regula 46 — Procedura de soluționare a contestațiilor

(1) Contestația prezentată comisiei de reexaminare se va face în scris și va conține următoarele elemente:

a) numele și domiciliul sau denumirea și sediul persoanei care a formulat contestația;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația;

d) prezentarea dovezilor pe care se sprijină contestația;

e) semnătura persoanei care a formulat contestația.

(2) Contestația va fi însoțită de dovezile în susținerea acesteia și de dovada achitării taxei de contestație.

(3) Când dovezile constau în înscrisuri, se vor prezenta copii de pe aceste acte. Dacă înscrisurile sunt redactate într-o limbă străină, se vor depune traduceri ale acestora în limba română, certificate de partea care le depune.

(4) Contestația poate fi prezentată și susținută în fața comisiei de reexaminare direct sau printr-un reprezentant, conform alin. (5).

(5) Reprezentarea părților în fața comisiei de reexaminare se poate face prin mandatar sau prin avocat.

(6) Persoanele fizice sau juridice străine nu pot prezenta contestații și nu pot pune concluzii în fața comisiei de reexaminare decât prin reprezentant, în condițiile alin. (5).

(7) Pregătirea ședinței de contestații va fi asigurată de secretariatul comisiei de reexaminare, care va ține evidența contestațiilor într-un registru cu această destinație.

(8) Cu cel puțin 14 zile înainte de termenul fixat pentru soluționarea contestației, secretarul comisiei de reexaminare va trimite citații părților sau reprezentanților acestora, prin poștă, cu confirmare de primire.

(9) Dacă partea convocată conform alin. (8) nu se prezintă la termenul fixat, procedura în fața comisiei de reexaminare se poate desfășura în lipsa acesteia.

(10) Ședința este publică. Comisia de reexaminare poate dispune ședința secretă, dacă dezbaterile publice ar vătăma una dintre părți sau ordinea publică.

(11) Președintele comisiei de reexaminare deschide, suspendă și ridică ședința.

(12) Secretarul comisiei de reexaminare verifică dacă este plătită taxa și dacă procedura de citare a fost legal îndeplinită, după care președintele deschide dezbaterile.

(13) Înainte de a da cuvântul părților, președintele invită examinatorul să prezinte obiectul contestației și punctul său de vedere cu privire la contestația formulată.

(14) Președintele va pune întrebări părților și va pune în discuție orice împrejurare de fapt sau de drept pentru soluționarea cauzei, chiar dacă acestea nu sunt cuprinse în contestație. Membrii comisiei de reexaminare vor putea pune întrebări părților numai prin intermediul președintelui, care poate, totuși, încuviința ca aceștia să pună întrebări direct.

(15) Susținerile prezentate de părți în ședință vor fi consemnate de secretarul comisiei de reexaminare într-un proces-verbal.

(16) La primul termen fixat pentru soluționarea contestației, comisia de reexaminare va putea acorda, la cerere, un nou termen pentru plata taxei de contestație, pentru completarea motiveilor și a probelor în susținerea contestației sau, după caz, pentru completarea motivelor și a probelor în apărare.

(17) În situațiile prevăzute la alin. (16), comisia de reexaminare va dispune amânarea soluționării contestației printr-o încheiere de ședință semnată de președinte și de secretar.

Regula 47 — Pronunțarea hotărârilor comisiei de reexaminare

(1) După încheierea dezbaterilor, comisia de reexaminare deliberază și pronunță hotărârea. În funcție de complexitatea cauzei, comisia de reexaminare poate amâna pronunțarea cel târziu 3 săptămâni.

(2) În situația în care comisia de reexaminare constată că sunt necesare noi lămuriri sau acte în dosarul cauzei, poate repune dosarul pe rol, fixând o nouă ședință, cu invitarea părților, conform regulii 46 alin. (8).

(3) Hotărârea comisiei de reexaminare va fi fondată numai pe faptele și pe dovezile prezentate de părți în dosarul cauzei și în ședința de contestație.

(4) Cheltuielile ocazionate de soluționarea contestației vor fi suportate de partea care a angajat cheltuielile respective.

(5) Hotărârea comisiei de reexaminare se pronunță cu majoritatea de voturi și va purta semnăturile președintelui, membrilor și a secretarului.

(6) În cazul în care unul dintre membrii comisiei de reexaminare este împiedicat să semneze hotărârea, aceasta va fi semnată de președintele comisiei de reexaminare, cu menționarea motivelor care au împiedicat semnarea.

(7) Hotărârile se vor întocmi într-un singur exemplar original și vor fi ținute în evidența secretariatului comisiei de reexaminare.

(8) Hotărârile se comunică părților, în copie certificată, de către secretarul comisiei de reexaminare.

(9) Dispozițiile din prezentul regulament, referitoare la procedura în fața comisiei de reexaminare, precum și la hotărârile acesteia, se completează, în mod corespunzător, cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

CAPITOLUL XII

Formulare și registre; dispoziții finale și tranzitorii

Regula 48 — Formularele O.S.I.M.

(1) În procedurile în fața O.S.I.M. vor fi utilizate formulare pentru:

- depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci;
 - opoziția la înregistrarea unei mărci;
 - modificarea unei cereri sau a înregistrării unei mărci;
 - modificarea numelui sau a adresei titularului ori a mandatului;
 - cererea pentru înregistrarea cesiunii unei mărci;
 - cererea pentru înregistrarea unei licențe sau pentru constituirea unui drept real;
 - cererea de radiere sau de modificare a înscrierii licențelor sau a altor drepturi;
 - declarația de renunțare la o marcă;
 - cererea de reînnoire a înregistrării unei mărci;
 - cererea de înregistrare a unei indicații geografice;
 - cererea de reînnoire a dreptului de utilizare a unei indicații geografice;
 - declarația de opoziție la înregistrarea unei indicații geografice;
 - procura de reprezentare.
- (2) O.S.I.M. furnizează gratuit formularele prevăzute la alin. (1).

Regula 49 — Registrul Național al Mărcilor

(1) Registrul Național al Mărcilor va conține următoarele elemente:

- numele sau denumirea și domiciliul sau sediul solicitantului, precum și denumirea statului pe teritoriul căruia acesta își are domiciliul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;
- data depunerii la O.S.I.M. a cererii de înregistrare a mărcii;
- data și numărul atribuit cererii de înregistrare a mărcii;
- publicarea mărcii;
- numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului;
- reproducerea mărcii;
- lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care a fost înregistrată marca;
- indicații referitoare la invocarea unei priorități;
- declarația solicitantului cu privire la renunțarea de a invoca un drept exclusiv asupra unui element al mărcii;
- mențiuni exprese, dacă marca este colectivă sau de certificare;
- data și numărul de înregistrare a mărcii.

(2) Sunt, de asemenea, înscrise în Registrul Național al Mărcilor:

- modificarea cu privire la numele sau denumirea și la adresa sau sediul titularului ori cu privire la denumirea statului în care acesta își are domiciliul/sediul sau o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

- modificarea privind numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului;

- în cazul desemnării unui nou mandatar, numele sau denumirea și adresa sau sediul acestuia;

- orice modificare sau rectificare cu privire la marcă sau la lista cuprinzând produse și servicii;

- modificări privind regulamentul de utilizare a mărcii colective sau de certificare;

- înscrierea oricărui transfer de drepturi cu privire la o marcă sau înscrierea constituirii unui drept real;

- înscrierea măsurilor de executare silită privind marca înregistrată;

- reînnoirea înregistrării mărcii;

- mențiuni referitoare la stingerea drepturilor asupra mărcii;

- declarația de renunțare de către titular la marcă;

- mențiuni privind decizia de anulare a înregistrării unei mărci sau decizia de decădere a titularului din drepturile conferite de marcă, precum și mențiunea de radiere a mărcii;

- radierea mandatarului.

(3) Directorul general al O.S.I.M. poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul Național al Mărcilor.

Regula 50 — Registrul Național al Indicațiilor Geografice

(1) Registrul Național al Indicațiilor Geografice va conține următoarele elemente:

- denumirea și sediul asociației de producători, solicitantă a înregistrării indicației geografice;

- data depunerii la O.S.I.M. a cererii de înregistrare a indicației geografice;

- numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului;

- indicația geografică solicitată a fi înregistrată;

- lista persoanelor autorizate de O.S.I.M. să utilizeze indicația geografică;

- tipul de produse la care se referă indicația geografică;

- mențiuni privind caietul de sarcini;

- numărul și data certificatului de conformitate, eliberat de Ministerul Agriculturii și Alimentației;

- indicații privind titlul de protecție acordat în țara de origine;

- data și numărul de înregistrare a indicației geografice;

- lista indicațiilor geografice protejate în baza convențiilor internaționale.

(2) În Registrul Național al Indicațiilor Geografice sunt, de asemenea, înscrise:

- modificări privind denumirea sau sediul asociației de producători;

- modificări privind lista cuprinzând persoanele autorizate de O.S.I.M. să folosească indicația geografică;

- modificări aduse caietului de sarcini;

- reînnoirea dreptului de utilizare a indicației geografice;

- mențiuni privind decizia de anulare a înregistrării indicației geografice și radierea indicației geografice;

- mențiuni privind decizia de decădere din drepturi a persoanelor autorizate să utilizeze indicația geografică;

- modificări privind numele sau denumirea și adresa sau sediul mandatarului;

- mențiuni privind desemnarea unui nou mandatar, dacă este cazul.

(3) Directorul general al O.S.I.M. poate decide înscrierea și a altor mențiuni în Registrul Național al Indicațiilor Geografice.

Regula 51 — Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Cererile privind mărcile depuse la O.S.I.M. înainte de data intrării în vigoare a legii și pentru care o decizie definitivă nu a fost luată până la această dată vor fi supuse procedurilor prevăzute de Legea nr. 84/1998 și de prezentul regulament.

(2) Dacă, înainte de data intrării în vigoare a legii, o persoană a dobândit prin transmitere drepturi cu privire la o marcă, dar această transmitere nu a fost înscrisă la O.S.I.M., orice înscriere ulterioară în Registrul Național al Mărcilor va fi supusă procedurilor prevăzute de Legea nr. 84/1998 și regulilor cuprinse în cap. V din prezentul regulament.

(3) În aplicarea legii și a prezentului regulament directorul general al O.S.I.M. va putea emite norme, ordine, instrucțiuni, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Protocolului de colaborare
dintre Ministerul Educației Naționale din România
și Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova
pentru anul de învățământ 1998/1999, semnat la Chișinău
la 20 iunie 1998**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă Protocolul de colaborare dintre Ministerul Educației Naționale din România și Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova pentru anul de învățământ 1998/1999, semnat la Chișinău la 20 iunie 1998.

Art. 2. — Sumele necesare pentru aducerea la îndeplinire de către partea română a protocolului de colaborare prevăzut la art. 1 vor fi înscrise în bugetele aprobate pentru Ministerul Educației Naționale și pentru Ministerul Apărării Naționale pentru anul de învățământ 1998/1999, precum și în Fondul la dispoziția Guvernului pentru relațiile cu Republica Moldova.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale,
Andrei Marga

p. Ministrul afacerilor externe,
Mihai Ungureanu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Decebal Traian Remeș

București, 19 noiembrie 1998.
Nr. 834.

P R O T O C O L

**de colaborare între Ministerul Educației Naționale din România și Ministerul Educației și Științei
al Republicii Moldova pentru anul de învățământ 1998/1999**

Ministerul Educației Naționale din România și Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova, denumite în continuare *părți*, în baza Acordului interguvernamental privind colaborarea în domeniul științei, învățământului și culturii dintre România și Republica Moldova, semnat la Chișinău la 19 mai 1992, au convenit asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

Cele două părți vor acorda, pentru anul școlar 1998/1999, burse pentru studii preuniversitare, universitare (complete sau parțiale), postuniversitare (masterat, doctorat și specializare):

România va acorda, pentru anul de învățământ 1998/1999, următoarele burse:

— 1.200 luni — bursă pentru stagii de specializare cu durata de la o lună la 9 luni, din care: 400 luni — bursă pentru învățământul superior, 400 luni — bursă pentru învățământul preuniversitar (specializări individuale pe perioade de la o lună la 9 luni sau/și pentru cursuri pe grupe a câte 25 de persoane/lună) și 400 luni — bursă pentru practica în producție a studenților care învață în Republica Moldova;

— 100 de burse pentru doctorat — forma „cu frecvență“;

— 40 de burse pentru doctorat — forma „fără frecvență“;

— 800 de burse pentru studii complete sau parțiale în învățământul superior;

— 165 de burse pentru studii postuniversitare;

— 600 de burse pentru studii în învățământul preuniversitar.

Părțile vor sprijini primirea/trimiterea, la solicitare, a unui număr de bursieri din Transnistria, din bursele menționate mai sus.

Republica Moldova va acorda, pentru anul de învățământ 1998/1999, următoarele burse:

— 25 de burse pentru doctorat — forma „cu frecvență“;

— 50 de burse pentru doctorat — forma „fără frecvență“;

— 250 de burse pentru studii complete sau parțiale, cursuri de zi, în învățământul superior;

— 10 burse pentru studii în învățământul preuniversitar;

— 40 de burse pentru studii complete sau parțiale, cursuri fără frecvență, în învățământul superior;

— până la 30 de luni — bursă pentru practica în producție a studenților români care învață în România.

ARTICOLUL 2

Părțile pot oferi, suplimentar, burse, în măsura posibilităților.

ARTICOLUL 3

Condițiile de primire la studii sunt înscrise în anexa care face parte integrantă din prezentul protocol.

ARTICOLUL 4

Părțile vor primi la studii, la cerere, la toate formele de învățământ, pe cont propriu nevalutar (fără plata taxelor de studii).

Numărul persoanelor care pot fi primite pe cont propriu nevalutar va fi convenit ulterior de către părți.

ARTICOLUL 5

Părțile pot primi la studii, la toate formele de învățământ, cu plata taxelor în moneda țării primitoare.

Numărul persoanelor care vor studia pe cont propriu va fi convenit ulterior de către părți.

Taxele pentru studii se stabilesc conform reglementărilor în vigoare din statul primitor, în cuantumul prevăzut pentru cetățenii proprii.

ARTICOLUL 6

Cele două părți vor sprijini colaborarea directă dintre instituțiile de învățământ superior și institutele de cercetare din sistemul învățământului, precum și dintre școlile și inspectoratele școlare teritoriale. Universitățile din România și din Republica Moldova vor putea deschide filiale în celălalt stat, cu sprijinul ministerelor de resort.

ARTICOLUL 7

Cele două părți vor colabora în probleme legate de organizarea și modernizarea învățământului de toate gradele. În anul de învățământ 1998/1999, fiecare parte va primi delegații din cealaltă țară, după cum urmează:

- din învățământul preuniversitar, câte 3—4 delegații formate din 3—5 persoane, pentru cel mult 5 zile fiecare;
- din învățământul superior, câte 1—2 delegații formate din 2—3 persoane, pentru cel mult 5 zile fiecare;

- pentru probleme de conducere și organizare a cercetării științifice în sistemul învățământului, câte 2—3 delegații formate din câte 2—3 persoane, pentru cel mult 5 zile fiecare;

- pentru probleme legate de legislația învățământului, îndrumare și organizare, schimb de informații și de experiență, privind sistemele naționale de învățământ, asigurarea bazei materiale, relațiile internaționale, câte 3—4 delegații formate din 3—5 persoane, pentru cel mult 5 zile fiecare.

ARTICOLUL 8

În cursul anului de învățământ 1998/1999 vor fi invitați:

- în Republica Moldova:
 - 2—3 specialiști din România în diverse probleme de învățământ, pentru perioade de până la două luni fiecare;
 - 3—4 specialiști din România pentru schimb de experiență în domeniul perfecționării învățătorilor și a profesorilor de limba și literatura română, pentru perioade de 1—3 luni fiecare;

- 2—3 profesori de limba română care predau în școli cu predare în limbile minorităților, pentru a lucra în școli similare din Republica Moldova, pentru perioade de 1—3 luni fiecare;

- în România:

- 2—3 profesori de limba română din Republica Moldova pentru efectuarea unui schimb de experiență în școlile din România cu predare în limbile minorităților, pentru perioade de 1—3 luni fiecare.

ARTICOLUL 9

Părțile vor colabora în vederea elaborării și armonizării programelor și manualelor școlare. În acest scop, vor fi constituite grupe de lucru, pe discipline de învățământ, formate din câte 2 specialiști din fiecare parte, care se vor întâlni de 2—3 ori, pe perioade de până la 5 zile, alternativ, în România și în Republica Moldova.

O comisie formată din câte 2—3 reprezentanți ai celor două ministere se va întruni la București, până la data de 15 octombrie 1998, pentru a stabili, în prealabil, disciplinele prioritare pentru realizarea prevederilor acestui articol.

ARTICOLUL 10

Părțile vor colabora pentru:

- realizarea de donații și schimburi de publicații și de materiale didactice;

- sprijinirea în continuare a relațiilor directe dintre instituțiile de cercetare din domeniul învățământului;

- stabilirea unor relații de colaborare între instituții de învățământ și bibliotecile acestora din România și din Republica Moldova.

ARTICOLUL 11

Ministerul Educației Naționale din România va pune la dispoziție Ministerului Educației și Științei al Republicii Moldova cursuri și cărți de specialitate necesare pentru învățământul preuniversitar și superior din Republica Moldova, în limita sumei aprobate prin hotărâre a Guvernului din Fondul la dispoziția Guvernului pentru relațiile cu Republica Moldova.

Titlurile și numărul de exemplare vor fi solicitate de Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova, în limita sumei menționate și în baza listei de titluri puse la dispoziție de Ministerul Educației Naționale din România.

Părțile vor sprijini tipărirea în Republica Moldova a unor tiraje din manualele solicitate. Condițiile concrete de realizare a acestei prevederi vor fi convenite ulterior.

ARTICOLUL 12

Părțile au hotărât să constituie o comisie mixtă, condusă de ministrul învățământului, care să examineze, semestrial, stadiul colaborării dintre cele două părți, potrivit prezentului protocol. Membrii acestei comisii se vor întâlni de două ori pe an, alternativ, la București și la Chișinău.

ARTICOLUL 13

Părțile au convenit ca, pentru selecționarea bursierilor, în ambele state (învățământ preuniversitar, învățământ superior, învățământ postuniversitar) să se constituie o comisie mixtă, formată din câte 4 persoane din fiecare parte, care să se întâlnească, pentru fiecare nivel de învățământ, la București și, respectiv, la Chișinău.

ARTICOLUL 14

La solicitarea părților, cu acordul instituțiilor primitoare, se va crea posibilitatea ca învățători și profesori din România să-și poată desfășura activitatea ca detașați în Republica Moldova și învățători și profesori din Republica Moldova să fie încadrați ca detașați în România.

ARTICOLUL 15

Partea română va acorda 25 de burse pentru persoane din Republica Moldova, la cursurile de vară de limbă și civilizație, organizate de universități din România. Cheltuielile de transport vor fi suportate de partea trimitătoare.

ARTICOLUL 16

Părțile vor primi la studii, fără plata taxelor școlare, în învățământul preuniversitar, superior și postuniversitar, salariați ai misiunilor diplomatice, precum și persoane care lucrează oficial în instituțiile de stat din România și, respectiv, din Republica Moldova și pe copiii acestora, pe baza unei cereri a Ambasadei României la Chișinău și, respectiv, a Ambasadei Republicii Moldova la București.

ARTICOLUL 17

Pentru bursierii celor două părți se acordă:

- bursă lunară, conform reglementărilor interne din fiecare stat, după cum urmează:

a) pentru bursierii de la forma de studiu „cu frecvență“, pe bază de reciprocitate:

- bursă lunară timp de 12 luni, pe perioada studiilor;
- pentru absolvenți — pentru încă 30 de zile după examenul de bacalaureat sau de licență, susținut în prima sesiune oficială după absolvire;

b) pentru bursierii de la forma „fără frecvență“:

- bursă cu durata de o lună, la începutul și la sfârșitul activității academice;
- bursă cu durata de o lună, pentru fiecare examen (laborator, referat etc.) fixat în planul de activitate al bursierului — pentru doctoranzi;
- bursă pe întreaga perioadă a sesiunilor oficiale de examene (la care se prezintă) — pentru studenți;
 - cazare gratuită în internate sau în cămine studențești;
 - asistență medicală gratuită în instituțiile de stat;
 - transport cu o reducere de 50%, în vacanțe, de la locul de studiu până la punctul de frontieră și retur, pe ruta cea mai scurtă, cu tren de clasa a II-a sau cu autobuzul;
 - reducere pe mijloacele de transport în comun, în condițiile stabilite pentru elevii și studenții proprii.

ARTICOLUL 18

Copiii bursierilor celor două părți pot fi primiți, gratuit, în creșe, grădinițe, școli generale sau în licee.

ARTICOLUL 19

Cele două părți vor acorda, în anul de învățământ 1998/1999, locuri gratuite în taberele de odihnă organizate de către acestea, în timpul vacanțelor sau pentru participarea în taberele de pregătire pentru olimpiade.

Numărul locurilor va fi comunicat de fiecare parte, cu cel puțin 3 luni înainte de începerea seriilor.

ARTICOLUL 20

Cele două părți vor colabora pentru a invita elevi și studenți din România și, respectiv, din Republica Moldova, să participe la olimpiadele și concursurile organizate pe teritoriul celuilalt stat.

Ministrul educației naționale din România,

Andrei Marga

ARTICOLUL 21

Părțile vor sprijini crearea Consiliului comun al rectorilor din România și Republica Moldova. Consiliul comun al rectorilor se va întruni de 4 ori pe an, alternativ, în România și, respectiv, în Republica Moldova.

ARTICOLUL 22

Pentru acțiunile realizate pe bază de reciprocitate prevăzute la art. 7, 8, 9, 13, 15 și 21, partea primitoare va suporta cheltuielile de cazare, diurnă (masă) și transport intern, iar partea trimițătoare, pe cele de transport internațional.

În cazul acțiunilor inițiate de una dintre părți, partea respectivă va suporta toate cheltuielile legate de întreținere și cazare, precum și pe cele legate de transportul internațional.

ARTICOLUL 23

Pentru realizarea schimburilor prevăzute în prezentul protocol, Ministerul Educației Naționale din România va colabora direct cu Ministerul Educației și Științei al Republicii Moldova, inclusiv pentru problemele legate de instituțiile de învățământ coordonate în Republica Moldova de alte ministere (instituții cu profil militar, artistic, agricol, de medicină etc.).

ARTICOLUL 24

Prezentul protocol nu este limitativ și nu exclude realizarea altor acțiuni de colaborare în domeniul învățământului și cercetării științifice universitare.

ARTICOLUL 25

Prezentul protocol a fost încheiat în două exemplare originale, ambele având aceeași valoare, și intră în vigoare după notificarea de către fiecare parte a îndeplinirii formelor interne de aprobare.

Semnat la Chișinău la 20 iunie 1998.

Ministrul educației și științei al Republicii Moldova,

Anatol Gremalschi

ANEXĂ

CONDIȚII DE PRIMIRE LA STUDII

I. Învățământ preuniversitar

Primirea elevilor la studii se face în perioada 27—30 august, în Republica Moldova, și în perioada 11—15 septembrie, în România; după această dată, nu vor mai fi primiți elevi pentru școlarizare în anul de învățământ respectiv.

Elevii care nu promovează clasa, cu excepția celor care repetă anul pe motive medicale, nu pot beneficia de repetarea anului ca bursieri.

Ei pot repeta anul de studii, fără plata taxelor școlare, în baza unor documente întocmite la notariat, care să ateste cine le asigură cheltuielile de întreținere (persoane particulare, sponsori sau părinții elevilor în cauză).

După promovarea anului de studii repetat în condițiile de mai sus, ei pot beneficia în continuare de bursă, începând cu anul școlar imediat următor, până la încheierea normală a studiilor.

Elevii absolvenți ai clasei a VIII-a, școlarizați în România, respectiv în Republica Moldova, bursieri ai statului român, respectiv ai Republicii Moldova, sau pe cont propriu nevalutar, pot fi înscriși în clasa a IX-a.

Selecția bursierilor se va face conform prevederilor art. 13 din prezentul protocol.

Elevii care solicită să fie școlarizați în România și, respectiv, în Republica Moldova vor fi admiși la studii în urma efectuării unui examen medical riguros, pentru a se evita situații limită (elevi cu boli cronice).

Transferul de la o instituție de învățământ la alta se face după încheierea anului școlar sau în primele două săptămâni după începerea anului școlar respectiv, conform reglementărilor interne din România și, respectiv, din Republica Moldova.

Elevilor care urmează să fie școlarizați în România și, respectiv, în Republica Moldova, li se vor aduce la cunoștință normele școlare pe care trebuie să le respecte, condițiile de cazare, de masă și cuantumul bursei.

La solicitarea unor tineri din România și, respectiv, din Republica Moldova, părțile pot aproba studii pe cont propriu nevalutar. Familiile, alte persoane care își oferă sprijinul pentru școlarizarea elevilor pot face acest lucru pe baza unor declarații autentificate la notariat, prin care se angajează să asigure întreținerea și să răspundă de viața

și de educația elevului pe întreaga perioadă de școlarizare, document ce va constitui condiția esențială de primire la studii a unor elevi pe cont propriu nevalutar.

II. Învățământ superior

Selecția candidaților pentru studii se face conform prevederilor art. 13 din prezentul protocol. Candidații selecționați de către Comisia mixtă pentru studii universitare complete în România vor fi admiși în anul pregătitor sau într-un an de studii corespunzător studiilor efectuate anterior.

Absolvenții liceelor din România, cetățeni ai Republicii Moldova, vor depune cerere de opțiune pentru înscriere în învățământul superior românesc la Ministerul Educației Naționale din România, până la data de 5 iulie 1998. Dosarele vor fi analizate de comisia mixtă prevăzută la art. 13 din prezentul protocol, în limita locurilor stabilite de comun acord de cele două părți.

Studentii selecționați ca bursieri, care au început studiile în instituțiile de învățământ superior de stat în statul trimițător, sunt înscriși în statul primitor într-un an de studii stabilit prin compararea planurilor de învățământ și prin susținerea examenelor de diferență care rezultă din această comparare.

În timpul anului universitar nu se admit transferări; cererile de transfer (numai în cazuri excepționale) vor fi analizate după încheierea situației școlare anuale. Decizia finală este luată, de comun acord, de către instituțiile de învățământ superior implicate din cele două state, cu avizul ministerelor de resort.

Studentii care repetă un an de studii nu pot beneficia de bursă în acel an. Ei pot repeta anul de studii respectiv pe cont propriu nevalutar, în baza unui document întocmit la notariat, care să ateste cine le asigură cheltuielile de întreținere (persoane particulare sau sponsori).

După promovarea anului de studii repetat, aceștia pot beneficia de bursă începând cu anul universitar imediat următor, până la încheierea normală a studiilor.

Prelungirea perioadei de școlaritate pe motive medicale nu este considerată repetenție și permite continuarea acordării bursei.

Listele nominale cuprinzând bursierii din Republica Moldova, propuși pentru anul de învățământ 1998/1999, vor fi înaintate părții primitoare până la 1 septembrie 1998. Listele cuprinzând studenții români selecționați pentru anul I de studii vor fi transmise Ministerului Educației și Științei al

Republicii Moldova până la 25 septembrie 1998. Candidații admiși la studii în Republica Moldova sau în România vor fi înmatriculați până la data de 30 octombrie 1998. Selecția candidaților în Republica Moldova se va face ținându-se seama de regulamentul de admitere al părții primitoare.

Studentii și doctoranzii celor două state pot urma, în paralel, cursurile unei alte facultăți numai pe cont propriu nevalutar, cu condiția absolvirii ultimului an de studii cu cel puțin media 8,00 — pentru studenți, iar pentru doctoranzi — cu condiția îndeplinirii sarcinilor prevăzute în planul de studii până în momentul solicitării.

Pentru tinerii primiți la studii pe cont propriu nevalutar sau sponsorizați de diferite ministere, firme, asociații, organizații, persoane particulare etc., părțile nu își asumă nici un fel de obligații privind asigurarea materială a acestora. Primirea la studii în aceste condiții se face cu avizul celor două ministere.

Tinerii înmatriculați la studii ca bursieri sau pe cont propriu nevalutar vor beneficia, pe bază de reciprocitate, de scutire de taxe (de înscriere, pentru restanțe etc.).

Bursele oferite de Guvernul României sunt pentru toate domeniile de activitate. Repartizarea bursei respective pe diverse ministere se face de către Ministerului Educației și Științei al Republicii Moldova, care este semnatar al prezentului protocol, în baza ofertelor instituțiilor de învățământ superior din Republica Moldova în domeniile de interes pentru partea trimițătoare.

III. Actele necesare pentru înscrierea la studii a elevilor și studenților

1. Certificat medical (inclusiv testul SIDA);
2. Copie legalizată, tradusă în limba română, de pe certificatul de naștere;
3. Foaie matricolă (copie tradusă în limba română și legalizată la notariat) — pentru elevi;
4. Diplomă de bacalaureat sau echivalentă, în original (pentru studenți);
5. Situația școlară (tradusă în limba română și legalizată la notariat) — pentru studenții care sunt înscriși începând cu anul al doilea de studii;
6. Diploma de licență (sau echivalentă), în original și în copie, tradusă și legalizată la notariat (pentru învățământul postuniversitar);
7. 3 (trei) fotografii mărimea 3/4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,

Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.